

Sveriges Sociologförbund i Europa

I augusti besökte jag Europeiska sociologförbundets (ESA) konferens i Prag, där cirka 3 500 deltagare från över 30 forskarnätverk presenterade forskning på det passande temat Differences, Inequalities and Sociological Imagination under 4 dagar. Det var ett enligt min och många andras mening fantastiskt välorganiserat arrangemang. Huvudtalarna var:

- Zygmunt Bauman, Professor Emeritus at the University of Leeds
- Gurminder K. Bhambra, Professor at the University of Warwick
- Arlie R. Hochschild, Professor Emeritus at the University of California, Berkeley
- Christopher T. Whelan, Professor at the Queen's University Belfast & Geary Institute, University College

I tillägg till dessa intressanta föredrag och otaliga paperpresentationer, bjöds även på lunchseminarier, paneldiskussioner och en symfoniorkester(!). Frank Welz (Innsbruck) valdes till ny ordförande för ESA och efterträdde därmed Carmen Leccardi (Milano). Vi som deltog hade med andra ord inga problem med att fylla dagarna.

Själv deltog jag till exempel i ett par av National Associations seminarier. Detta förbund samlar 42 nationella sociologförbund i Europa, och arbetar för att sprida kunskap om sociologisk forskning på EU-nivå, och uppmuntra forskningssamarbeten och komparativa studier. Vid ett av seminarierna valdes Sue Scott (York) till ny ordförande för ESA National Associations 2015–2017, efterträdandes Roberto Cipriani (Rom). Vid ett annat presenterades en ny rapport som redovisade en enkät bland de olika nationella förbunden 2012, och som SSF också besvarat. Den handlar om allt från antal medlemmar och om arbetsmarknaden för sociologer, till upplevd status på ämnet i respektive land. Enkäten var med all säkerhet inte helt lätt att besvara, mycket efterforskningar krävs då statistiken i Sverige (och många andra länder) saknas. Men några intressanta tendenser kan urskiljas. De ryska förbunden har höga medlemstal och organiserar sociologer både inom och utanför akademien, medan andra ”mycket stora förbund” som Polen, Tyskland, England och Frankrike främst samlar akademiskt verksamma. SSF hör till kategorin ”små förbund” och det är ju också något av ett problem för oss. Vi behöver kort och gott fler medlemmar för att bli ännu starkare och diskussionen om hur och vilka som ska rekryteras fortsätter!

I rapporten förklaras skillnader i medlemstal till viss del med hur länge de olika förbunden existerat (den äldsta bildades 1909 i Tyskland, den albanska som är yngst kom till 2006), nationella och historiskt relevanta sammanhang, samt hur sociologins status ser ut i de olika länderna. Men sambanden är långt ifrån tydliga och tabellerna inte lätta att läsa, dels på grund av frågornas luddighet, dels på grund av interna

bortfall. Bland annat verkar de nordiska länderna generellt vara mer nöjda med ämnets status och mediala synlighet än de sydeuropeiska nationella förbunden i Italien och Grekland, som å andra sidan har större medlemstal. Rapporten *National Sociological Associations in Europe: A survey* (2015) är författad av Maria Carmela Agodi, Ellen Annandale, Luís Baptista och Roberto Cipriani (2015) och finns att ladda hem: www.europeansociology.org/national-associations.html

Nästa ESA-kongress hålls i Aten, 22–26 augusti 2017. På hemmaplan händer det också spännande saker. Det börjar bli dags att anmäla sig till SSF:s återkommande konferens, denna gång i Uppsala 10–12 mars 2016. Temat för konferensen är *Överskridande sociologi* (<http://sociologidagarna2016.se>). Spännande huvudtalare utlovas, liksom intressanta parallella panelseminarier samt gruppssessioner i de olika arbetsgrupperna, i år hela 16 stycken. Framförallt är det en viktig – och rolig – mötesplats för sociologer verksamma i Sverige. Varmt välkomna!

Tora Holmberg, vice ordförande, Sveriges Sociologförbund